

Bilag 4.**Kort Oversigt over de paa Flaadekonferencen i London
fra den 21. Januar til den 22. April 1930 opnaaede Resultater.**

Flaadekonferencen i London er et Led i Arbejdet for at begrænse Rustningerne. Navnlig bygger den videre paa det i Washington i 1922 opnaaede Resultat. Med Konferencen er heller ikke det endelige Maal naaet, den betyder kun et Skridt fremad; dette fandt ogsaa Udtryk i, at Konferencen ikke hævedes, men kun udsattes.

Af Betydning for Konferencen har Folkeforbundets forberedende Afrustningsudvalgs Arbejde været samt den mislykkede tre-Magts Konference i Genève i 1927 og de fransk-engelske Forhandlinger i 1928. Endelig maa ogsaa Kelloggspagten nævnes i denne Forbindelse.

I Sommeren 1929 førtes forskellige Konversationer mellem den britiske og den amerikanske Regering om Mulighederne for en Begrænsning af Flaaderustningerne. Om disse Samtaler holdtes Frankrig, Italien, Japan og de britiske Dominions underrettet. I Slutningen af September 1929 afrejste Mac Donald paa Besøg i de Forenede Stater, og den 7. Oktober udsendtes officiel Indbydelse til Flaadekonferencen, der skulde afholdes i London og behandle de Kategorier af Skibe, der ikke faldt ind under Washingtontraktaten, og de øvrige nødvendige Forandringer i denne Traktat som Følge af tekniske Fremskridt. Indbydelsen understregede dernæst, at Kelloggspagten skulde være Udgangspunktet for enhver Overenskomst, at Enighed om Paritet indenfor alle Kategorier var opnaaet mellem de Forenede Stater og det britiske Rige, og at Konferencen stod i Forbindelse med Folkeforbundets Afrustningsarbejde, hvorfor dens Formaal var at lette Forbundets og den almindelige Afrustningskonferences Arbejde.

Indbydelsen modtoges af alle de indbudte Magter. De Forenede Stater fremhævede, at Konferencen vilde fortsætte det i Washington begyndte Arbejde; Japan erklærede, at det vilde forlange 70 % af det, de stærkeste Magter opnaaede; Frankrig understregede, at Flaaderustningerne ikke kunde udskilles fra den land- og luftmilitære Afrustning og henstillede, at Konferencens udtrykkelige Maal skulde være at lette Forbundets Afrustningsarbejde; Italien udtalte sig for at begrænse den samlede Tonnage i Stedet for de forskellige Kategorier og var villig til at begrænse sin Flaade det mest mulige, forudsat at ikke nogen anden europæisk Fastlandsmagts Flaade overgik den italienske i Størrelse.

Forhandlingerne mellem England, de Forenede Stater og Japan førte til fuld Enighed om en Tre-Magts Overenskomst angaaende Størrelsen af Tonnage og samlet Styrke. Mellem de to andre Magter og England naaedes imidlertid ikke noget endeligt Resultat. Italien holdt paa Paritet med Frankrig, da det ellers som lukket inde i Middelhavet følte sin Eksistens truet. Frankrig mente, at Paritet med Italien vilde bevirke, at Frankrig blev underlegent i Middelhavet. England forsøgte dels at forlige Italien og Frankrig, dels at bevæge Frankrig til at ned sætte de franske Flaadekrav. Dette vilde Frankrig kun, hvis det kunde opnaa en eller anden Sikkerhed navnlig i Middelhavet. En Tid forsøgte man at finde en Formel, der kunde give Frankrig den ønskede Garanti; man forhandlede om et »Middelhavs Locarno«, om en Fortolkning af Pagtens Art. 16 med mere. Forhandlingerne førte dog ikke til noget Resultat og opgaves.

Den 22. April 1930 undertegnedes London-Flaade-Traktaten af de paa Konferencen repræsenterede 5 Magter. Traktaten er delt i 5 Dele, hvoraf de tre første angaar Rustningerne, medens den 4. handler om Undervandsbaadskrig, og den 5. indeholder almindelige Bestemmelser.

Med Undtagelse af 3. Del, der kun tiltraadtes af England, de Forenede Stater og Japan, tiltraadte alle 5 Magter Traktaten.

Første Del angaar Slagskibe og Moderskibe for Flyvemaskiner. Magterne er enige om ikke at bygge de Slagskibe paa 35 000 Tons, som de er berettigede til at bygge i Aarene 1931—36 i Henhold til Washingtontraktaten. England, de Forenede Stater og Japan gaar yderligere ind paa straks at reducere Antallet af Slagskibe til henholdsvis 15, 15 og 9. Frankrig og Italien forbeholder sig at bygge de Slagskibe, de efter Washington-Traktaten havde Ret til at bygge indtil 1930, men som endnu ikke er bygget. Med Hensyn til Moderskibe for Flyvemaskiner fastsattes det, at de ikke maa være over 10 000 Tons, og at de ikke maa være forsynet med Kanoner af over 6" (155 mm).